

теля си, нито учителят — отъ ученика. Учителят е далечъ отъ ученика си, вследствие на което не може да хвърля сѣнка върху него. И ученикътъ е далечъ отъ учителя си, и той не може да го засѣни. Задачата на учителя е да учи ученицитѣ си. Задачата на ученика е да се учи, да свърши училището съ успѣхъ и да бжде полезенъ на своитѣ ближни.

Като ученици, отъ васъ се иска да учите добре, но и да говорите добре. Всичко, каквото говорите, се филмува. Единъ день, когато се намѣрите предъ филма на своя животъ, вие ще го изучавате въ всички подробности. Тогава ще видите и най-малкитѣ си погрѣшки, които трѣбва да изправите. Като знаете това, мислете, какво говорите. Кое е полезно да кажете на човѣка: обичамъ те, или не те обичамъ? Кое е полезно да кажете на гладния: че може да яде, или че не може? Ако гладниятъ може да яде, той е здравъ човѣкъ. Ако не може да яде, той е боленъ. Ето защо, не забравяйте, че каквото говорите, ще го филмуватъ. Вие сте актьоръ на сцената, когато всѣки моментъ фотографиратъ. Ако сте на сцената и кажете, че не обичате нѣкого, ще знаятъ, че сте боленъ човѣкъ. На болния човѣкъ, обаче, не се позволява да яде. Кажете ли, че обичате нѣкого, вие сте здравъ човѣкъ. На здравия се позволява да яде, но само толкова, колкото да се възстановятъ силитѣ му.

Следователно, първото нѣщо, което се: